

пченската позиция, заедно съ нейните защитници сж вече въ безопасностъ.

Въ днешния бой бѣше раненъ въ крака бригадни командиръ Князь Вяземски. На негово мѣсто, за началникъ на лѣво-фланговия участъкъ на позицията бѣше назначенъ Полковникъ де Прерадовичъ.

12 Августъ. Има ли нужда да казвамъ, че опълченцитѣ и тѣзи нощъ прѣкараха въ безсъние. Какъвъ сънъ можеше да хвани опълченцитѣ, при това ужасно нервно напъжение?!

И днесъ пукването на зората се посрѣщна съ пукване неприятелскитѣ гранати, а по послѣ и съ пушечни гърмежи.

Бѣше започнало да се разсѣмнува, когато на лѣвия флангъ на позицията дойдоха 2 роты отъ орловския полкъ за подкрѣпление на 3-я и 5-а дружини, които заеха дѣсно-фланговия ложементъ на 5-а и лѣво-фланговия — на 3-я дружини.

Това, собственно, незначително подкрѣпление бѣше повече отъ колкото трѣбва на мѣсто и на врѣме. То успокоително подѣйствува на опълченцитѣ, които сега се бояха за лѣвия ни флангъ. Та имаше защо и да се боятъ: патронитѣ бѣха на довършване, а най главното, положително повечето отъ пушкитѣ бѣха съвсѣмъ негодни за стрѣляние, тъй като на много отъ тѣхъ, както не веднѣжъ казахъ по-горѣ, иглитѣ имъ се чупеха. Тѣ можаха да служатъ само за рукопашенъ бой, но опълченцитѣ и къмъ тесака не съвсѣмъ благоволяха.

— Каквито сж пушкитѣ, такива сж и тесацитѣ, казваха опълченцитѣ. Съ тесацитѣ само жаби могатъ да се порятъ, а не и Турци да се мушкатъ.

Когато дойдоха двѣтѣ роты, опълченцитѣ казваха:

— Нека заповѣдатъ сега Турцитѣ. „Кримковскитѣ“ куршуми ще извършатъ половината работа, а ний, съ нашитѣ жабодерки, ще я довършимъ.

Щомъ се съзори, както казахъ и по горѣ, Турцитѣ откриха артиллерийски огънь, испърво, отъ девяти-глазката а слѣдъ малко тѣ ни обсипваха вече отъ всички страни съ градъ гранати и куршуми.